



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 711/2022  
13.07.2022. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 44К.бр.519/21 од 01.04.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 57/22 од 18.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Михаила Зечевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 44К.бр.519/21 од 01.04.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 57/22 од 18.05.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Краљеву 44К.бр.519/21 од 01.04.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће сваких започетих, а неплаћених 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном казне затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати приватном тужиоцу ББ износ од 54.460,00 динара, те да на име паушала у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 57/22 од 18.05.2022. године одбијене су као неосноване жалбе приватног тужиоца ББ и браниоца окривљеног АА - адвоката

Михаила Зечевића, па је потврђена пресуда Основног суда у Краљеву 44К.бр.519/21 од 01.04.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Михаило Зечевић, због повреда закона из члана 439. тачка 1), члана 424. и члана 440. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд на основу члана 492. ЗКП усвоји поднети захтев, те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и обавезати приватног тужиоца да окривљеном накнади тражене трошкове кривичног поступка или да укине у целини побијане пресуде и предмет врати Основном суду у Краљеву на суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да како изрека побијане пресуде не садржи све битне елементе кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, то стога дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим по закону није кривично дело, већ би се евентуално могло радити о прекршају из члана 9. став 2. Закона о јавном реду и миру. Наиме, како је изреком правноснажне пресуде утврђено да је окривљени критичном приликом ударио приватног тужиоца пред осталим гостима ресторана затвореном шаком стиснутом у песницу у пределу леве слепоочнице, то је по браниоцу окривљеног остварен само објективни услов инкриминације из члана 170. став 1. КЗ, с тим што изрека пресуде не садржи да је наведена радња предузета у намери омаловажавања приватног тужиоца, а која намера иако није експлицитно садржана у бићу кривичног дела увреда из члана 170. КЗ по браниоцу мора бити обухваћена изреком осуђујуће пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи везано за повреду кривичног закона истакнути у жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Зечевића били су предмет разматрања Вишег суда у Краљеву који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Краљеву 44К.бр.519/21 од 01.04.2022. године. Виши суд у Краљеву као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 ставови други и трећи другостепене пресуде Кж1 57/22 од 18.05.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на повреду одредбе члана 440. став 2. ЗКП, истицањем да је суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, обзиром да из изведених доказа није са потпуном извесношћу утврдио да је окривљени АА критичном приликом увредио приватног тужиоца, тако што га је ударио шаком стиснутом у песницу у пределу леве слепоочнице. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 424. ЗКП од стране првостепеног суда.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 424. и члана 440. став 2. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Михаила Зечевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,  
Снежана Лазин,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић

**За председника већа-судија,  
Дубравка Дамјановић,с.р.**